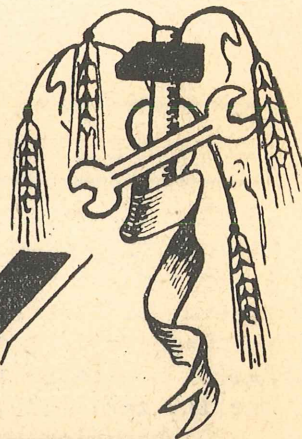

Jevišovické

NOVINY

VYDÁVÁ OSVĚTOVÁ BESEDA V JEVIŠOVICÍCH

Ročník 1972 /XV./, číslo 9 a 10

Září a říjen

Jan Noha

Ř Í J N O V Á R E V O L U C E

55
LET
VŘSR

Rodiče moji neměli kde bydlet.
Boháči měli paláce.
My však už nikdy nepoznáme,
co je to být bez práce !

V palácích jsou dnes ozdravovny,
pracovny našich závodů.
A zítra pro chleba si půjdem,
tak jako dnes pro vodu !

Kdo tohle všechno způsobil,
kdo podal chudým ruce ?
Dělníci spolu s rolníky,
Ř í j n o v á r e v o l u c e !

50
LET
SSSR

V těchto dnech vzpomínáme a oslavujeme jubilejní 55. výročí Velké říjnové socialistické revoluce, té revoluce, která změnila běh lidských dějin, která změnila život každého z nás. Myšlenky Velikého Října a jejich realizace se staly náplní života miliónů proletářů na celém světě.

Říčník Aurora palbou svých děl, namířených na Zimní palác v Petrohradě, zvěstoval 25. října 1917 počátek nového období lidských dějin - epochu socialismu. Dělnická třída, vedená bolševickou stranou, ve svazku s rolnickou chudinou a podporována vojáky i námořníky, svrhla moc buržoasie a nastolila vládu sovětů.

Říjnová revoluce zahájila nové období - období proletářských revolucí v kapitalistických zemích a byla začátkem světové socialistické revoluce. Byl to převrat v mezinárodním měřítku, neboť poprvé v dějinách lidstva byla prakticky postavena na pořad dne otázka svržení kapitalismu a světového kapitalistického panství.

Bezprostředním výsledkem Velké říjnové socialistické revoluce byl vznik prvního socialistického státu světa - Sovětského svazu, který se stal nepřemožitelnou silou a záštitou světového socialistického tábora, záštitou světového míru a který letos právě v těchto dnech oslavuje 50. výročí svého trvání.

V tyto slavné jubilejní dny si opětovně zdůrazňujeme, že budeme vždy věrně stát po boku Sovětského svazu, opory míru, demokracie a socialismu a že budeme ze všech sil přispívat svou prací i veškerou svou činností k upevnování jednoty a síly socialistického společenství, mezinárodního komunistického hnutí a světové protimperialistické fronty. Je to naše internacionální povinnost !

Redakce JN

Z E M Ě R E L A N T O N Í N M Á L E K

Dne 13. září 1972 v odpoledních hodinách rozloučili jsme se na místním hřbitově se s. Antonínem M Á L K E M , vedoucím provozovny Ol Elektrovu Jevišovice a od nového volebního období tajemníkem MNV v Jevišovicích. Zemřel po krátké těžké nemoci ve věku 57 let dne 11. září 1972.

Odchod člověka je vždy bolestný. Je o to bolestivější, odchází-li náhle a neočekávaně, a odchází-li člověk všemi velmi oblíbený, člověk, který v plné práci opouští velké dílo, které tu u nás v Jevišovicích zanechal. Všichni o něm dobře víme, že byl jedním z prvních budovatelů naší továrny, v níž jeho posledním dílem je nová správní budova, která je těsně před dokončením. Je smutným jeho údělem, že se dokončení této nové správní budovy již nedočkal a že mu krutým osudem nebylo dopřáno, aby zaslouženě jakožto vzorný vedoucí horní provozovny zasedl do nových kanceláří, aby odtud mohl dál úspěšně řídit tuto provozovnu k dalšímu jejímu rozkvětu.

S. Antonín Málek nezůstal však činným jen v továrně, ale byl též stálým členem představenstva Lid.výr. družstva Elektrovu Jevišovice, jedno volební období byl též za náš kraj poslancem Jihomoravského národního výboru v Brně a po posledních volbách se stal tajemníkem našeho MNV a byl velkou oporou nynějšího předsedy MNV s. Jana Fučíka.

V soudruhu Láalkovi jsme ztratili nejen vzorného pracovníka v továrně i ve veřejnosti, ale i dobrého kamaráda. O jeho velké oblibě svědčí i mohutná účast více než 800 lidí na jeho pohřbu, dosud snad v Jevišovicích nevidaná a o jeho významném pracovním i veřejném postavení i ta okolnost, že hlavním řečníkem na hřbitově byl ve jménu všech organizací, podniků i veř. orgánů redaktor okresních novin Znojemska a člen OV KSČ ve Znojmě s. Jan Peloch, který ve velmi obsáhlém a procítěném projevu velmi dobře vystihl jeho oblibu a vzornou práci pro celou naši veřejnost. Když smuteční průvod procházel kolem továrny a zastavil se před její hlavní branou rozloučil se se zesnulým velmi pietně na jeho poslední cestě předseda družstva Elektrovu Jevišovice s. Ant. Dvořák a jeho další spolupracovníci.

Jako věčný plamen bude nám plát na cestu krásný a plodný život s. Antonína Láalka.

R u d ě c t j e h o p a m á t c e !
Dr. Ladislav A u d y

Z B U D O V Á N Í N O V Ý C H J E V I Š O V I C
K L U B O V N A S S M

V rámci volebního programu nového MNV, vedle dalších akcí, bylo již 22.dubna t.r. při národ-

ní směně, započato s budováním klubovny SS a 20 na Zadníčce naproti Kampfovým. Toho dne za pomoci mechanizačních prostředků JZD a vydatné pomoci občanů byl zbourán staletý taras kolem silnice, tak charakteristický po mnoho let při vjezdu do Jevišovic a dále uskutečněnou navázkou mnoha vleček zeminy vybagrované hlavně při úpravě horní ulice Na bělidlech urovnán terén pro staveniště klubovny. O urovnání terénu mechanizačními prostředky se hlavně zasloužili členové JZD s. Ant. Košíček a Karel Auer z č. 202. Hlavními organizátory postupu prací se stali vedle předsedy MNV s. Jana Fučíka a jeho stavebního poradce stavitele a důchodce s. Jos. Zámečnicka, a závodní organizace SSM v Elektrovu i předseda ZO KSČ Elektrovu s. Jos. Klouďa a místopředseda AVIT dr.Fr. Havel.

Mládežníci, který k vybudování klubovny uzavřeli socialistický závazek, vyměřili a vykopali během léta základy pro klubovnu, provedli zašalování podezdívky, kterou postupně vybetonovali. Za vydatné pomoci zvláště pracovníků Elektrovu byla pak v národních směnách dne 2.10. a 9. 10. provedena celá betonáž podlahy klubovny, která bude mít celkové rozměry 13 x 20 m. Bude podobného typu - ovšem asi 2 x větších rozměrů - jako je společenská budova v Bojanovicích, která zde na místě býv. rybníka na návsi vedle kaple byla tannější MNV o rozměrech 6 x 15 m vybudována v roce 1970/71. Za vzorně provedenou betonáž podlahy je nutno zvláště poděkovat brigádníkům zedníkům s. Lad. Komárkovi st., Val. Pospíchalovi st. a Komárníkovi, za tesařské práce s. Arn. Prokšovi st.

Panelovou konstrukci klubovny dodají Dřevarařské závody Uherčice, které by tak měly učinit co nejdříve, aby ještě do zimy mohla být klubovna v hrubé stavbě postavena. Celá akce se až dosud dělá zcela bezplatně, jen potřebný materiál dodává MNV. Až dosud bylo na všech pracích k výstavbě klubovny odpracováno mládežníky a občany 1.340 hodin.

A K C E Z N O V Ý S V Ě T II.

je již od konce září zcela hotova. Všechny 4 ulice Na Bělidlech mají pěkný asfaltový povrch, ohraničení obrubníky a na spádové straně vozovky cementové čtvercové dlaždice 50x50 cm. Před všemi domy jsou upraveny záhony. Všechny ulice mají též předběžně provedenou kanalizaci. Také zde všechny práce byly provedeny občany, hlavně zde bydlicími, brigádníky a zcela bezplatně. Vezmeme-li v úvahu někde velmi pracné odkopy zeminy u mnohých z 34 domů těchto ulic, a převážení zeminy na místa, kde jí bylo opět zapotřebí,

pak přibližný odhad 2.800 brig. hodin, je to nejmenší množství bezplatných hodin, které tu byly občany odpracovány. Je nepochybně velký kus práce věnovaný občany pro zvelebení našeho města. MIV tuto práci velmi kladně hodnotí a uvažuje pro příští rok s položením dlehy na všech chodnicích na Novém Světě. To opět další měrou přispěje k zkrášlení naší obce.

NOVÁ VOZOVKA KOLIE DOLNÍHO ELEKTROKOVU

Byla provedena u příležitosti úprav Na Dělidleš s pevným asfaltovým povrchem od střelické silnice nad Žaludovým mlýnem až na prostranství před dolním Elektrokovem a Jednotou na Podolí rovněž koncem září t.r. Tato vozovka tolik frekventovaná nákladními vozidly dovážejícími materiál do Elektrokovu a zboží do Jednoty tuto úpravu vskutku již nutně potřebovala. Jistě tu MIV patří zato dík.

GENERÁLNÍ OPRAVA RADNICE

dále úspěšně pokračuje. Došlo desud nejen k zhotovení nové přední fasády radnice, k vnitřnímu vymalování většiny místností, natření okna a dveří a dveří, ke generální opravě místního rozhlasu včetně nové rozhlasové skříně a vyznění celého venkovního vedení rozhlasu a k vybavení kanceláří novým nábytkem, ale i další úpravy na MIV pokračují. Byla opravena kanalizace ze septiku na dveře a vzhledem k tomu, že budova radnice nebyla vůbec od podezdívky izolována a zemní vlhkost tlu ve všech zdech budovy vzlínala v přízemí již do značné výše, rozhodl MIV provést novou celkovou izolaci celé budovy vybouráním zvlhlého cihelného zdiva nad podezdívkou, nadezděním kamenné podezdívky betonovou deskou a položením nové izolace izolačním papírem a vyasfaltováním. Všechny tyto práce jsou prováděny pracovníky Služeb MIV. MIV uvažuje též o zrušení dosavadního průjezdu a jeho nahrazení novým pro budovu MIV důstojným vestibulem, v jehož dvorní části by bylo zřízeno nové sociální zařízení a pěší vchod na dvůr. Přístup do dvora, zvláště za účelem dovozu otopu bude zřízen na místě nynějšího dřevníku, do něhož je příjezd nožný z ulice u Drobnových. Také loni započatá úprava obřadní síně, jejíž čelo bylo již loni podle projektu arch. Viléma Hanka z Mor. Luzea Brno nově vybudováno, má být v nejbližší době podle návrhu téhož architekta dokončena a vybavena novým nábytkem, odpovídajícím této úpravě. Liko to má obřadní síň dostat nové elektrofonické varhany. Tuto iniciativu nového MIV v čele s jeho předsedou s. Janem Fučíkem je nutno s povděkem uvítat.

ALICE Z TĚLOCVIČNA

I když tato akce měla být dokončena již v roce 1971, zůstala její výstavba stát na

urtvém bodě hlavně proto, že proti původnímu projektu bylo přikročeno k budování velké kotelny, která by v budoucnu měla sloužit i pro vytápění přilehlé budovy ZŠ a Pomenia. Tím se předpokládaný náklad zvýšil nad 1 1/2 milionu Kčs a bude nyní na novém MIV, aby ze všech sil se vynasnažil a dal si akci zařadit do plánované výstavby a opatřil si pro tuto stavbu přesahující náklad 1 1/2 milionu Kčs potřebnou novou vyhovující víceúrovňovou dokumentaci, peněvadž dosavadní jednostupňová dokumentace povolená pro akce Z do 1 1/2 milionu Kčs již pro novou stavbu nestačí. V poslední době došlo konečně k tomu, že plná velikost a hloubka výkopu pro kotelnu byla v tvrdé skále partou s. Haase provedena. Také okraje střechy tělocvičny byly oplechovány a opatřeny odpadovými žlaby, takže v druhé polovině října mohlo být konečně přikročeno k tomu, že do perlitového střešního uzávěru byla speciálním žehlicím strojem zažehlena ochranná krycí IPÁ lepenka. Tímto opatřením je střecha a strop tělocvičny dostatečně zajištěny proti poškození mrazem. Již však nyní bude nutno, aby se MIV staral o zajištění potřebné dokumentace, aby v příštím roce mohlo být pokračováno v dalších pracích na tělocvičce a jejím zdárném dokončení.

ÚPRAVA CHODNÍKU OD KŘÍŽU NA PODOLÍ

V druhé polovině října provedl MIV další záslužnou akci tím, že od Vyklickeových až k rohu zahrady Katrnoškovy vydláždil za pomoci obrubníků a čtvercových cementových dlaždic schodovitě nejprudší a delší nejvíce poškozený chodník, sloužící jako hlavní cesta občanů z Podolí do mětečka. Veškerá práce byla provedena rovněž bezplatně za pomoci občanů brigádníků. Je to opět kus dobré práce pro zvelebení Jevišovic.

OPRAVY VE STARÉM ZÁMKU

se letos omezily jen na to, že MIV dal v létě opravit tři renesanční komíny nad poschoďovou budovou bytů v předzámčí. I tuto práci v rámci údržby Starého zámku je nutno s povděkem kvitovat.

NOVÁ MATRIKÁŘKA

od 1. září t.r. převzala funkci matrikářky na MIV v Jevišovicích po bývalém matrikáři s. Cyrilu Špalkovi paní Jarmila TAFLOVÁ ze Střelice. Přejeme jí v této nové funkci hodně úspěchů.

Redakce JH

KLUB PŘÁTEL SOVĚTSKÉHO FILMU

Dne 25.10. 1972 byl při kině MNV v Jevišovicích za plné podpory MNV založen Klub přátel sovětského filmu. Zatím má klub 70 členů, z nichž polovina jsou pracovníci z Elektrokovu. Každý člen dostane za 20 Kčs průkazku, která obsahuje 10 vstupenek po 2 Kčs. Vstupenky průkazky jsou v rodině majitele průkazky přenosné, platí výhradně jako vstupné do našeho kina a každý člen rodiny při návštěvě kina a předložení této průkazky, z níž se u pokladny kina vždy na každý sov. film utrhne jedna vstupenka pro jednu osobu, může jít na kterýkoliv sov. film podle své vlastní volby. Vstupenka má též tu výhodu, že majitel průkazky či rodin. příslušník může jít bez jakékoli příplatky i na filmy, na něž někdy bývá příplatek 1 nebo 2 Kčs. Průkazka platí celý rok od 1.11. 1972 do 1.11. 1973. Po vyčerpání všech 10 vstupenek průkazky lze i u správy kina za 20 Kčs zakoupit další průkazku. Jde prakticky o jakési předplatné na sovětské filmy. Případní další zájemci o tyto průkazky mohou se přihlásit kdykoli u správy kina MNV.

Správa kina MNV

HODNOCENÍ ČINNOSTI NOVÉHO MNV

ukazuje se za uplynulého 3/4 roku jako velmi příznivé. Svědčí o tom vzorné výsledky nejen všech akcí, výše již zmíněných, ale i plány MNV do budoucna. Je vidět, že nový MNV v čele s předsedou s. Janem Fučíkem, tajemníkem MNV s. Jos. Iranem a ve spolupráci se všemi členy MNV i všemi organizacemi i podniky v obci jde správnou cestou. Také dobrovolnou spolupráci našeho rodáka stavitele a důchodce s. Josefa Zámečnicka, jak v jeho odborné poradenské činnosti při stavebních akcích MNV, tak v jeho péči o propagační a agitační skřínku vedle holičství je možno kvitovat jen s povděkem. Je jistě přáním všech našich občanů, aby tato dobrá činnost nového MNV se i nadále rozvíjela k prospěchu Jevišovic.

Redakce JH

OBOROVÝ DEN MINISTERSTVA ZEMĚDĚLSTVÍ

Ve dnech 14. a 15. 9. t.r. uspořádala Česká vědeckotechnická společnost pro zemědělství při ministerstvu zemědělství a výživy ČSR v Jevišovicích oborový den na téma racionalizace výroby a řízení JZP za pomoci počítače. Aktivně se zúčastnilo na 150 zástupců OSZ, JZD a početních stanic z českých zemí, kteří sem přijeli již odpoledne 13. září a byli ubytováni v turist. ubytovně ve Starém zámku. Dne 14. 9. začal pak v 9 hod. dop. v sále Starého zámku aktiv, kde během dopoledne byla přednesena jednak profesory Vysoké školy zemědělské v Brně, jednak zástupci okres-

ních početních stanic, příp. JZD řada zajímavých referátů k uvedené problematice. Odpoledne 14. 9. prohlédli si účastníci provoz JZD Jevišovice a dne 15. 9. zúčastnili se jednak XIV. mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně, jednak si prohlédli funkci počítače v brněnském výpočetním středisku. Pro jevišovické JZD byl v rámci tohoto oborového dne vypracován nový model dalšího ekonomického rozvoje našeho JZD.

red.

ZMĚNY V PROVOZOVNÍCH JEDNOTY

V samoobsluze Jednoty

Koncem min. roku po odchodu manželů Jančurových, kteří našim občanům věrně sloužili po 11 let, došlo v průběhu roku k několika změnám ve vedení této prodejny. Nejprve převzala vedení prodejny na několik měsíců pí. Marta Vykličká. Po jejím odchodu na mateřskou dovolenou vedl prodejnu až do konce září t.r. s. Karel Dědič z Jaroslavic. Dnem 6. října 1972 převzala vedení prodejny paní Pavla Š F A P O V Á. Přesto, že nová vedoucí je tu činna krátkou dobu, začíná se již projevovat její dobrá odborná způsobilost k vedení této prodejny. Prodejna byla nově vymalována, vkusně vyzdobena, na dvoře bylo přilročeno ke zřízení nového soc. zařízení a umývárny pro zaměstnance a prodejna je stále lépe a více zásobena vším potřebným zbožím. Těšíme se, že nové vedení naší samoobsluhy získá si mezi zákazníky opět dobrý zvuk a že všichni občané budou s ní spokojeni.

V d r o c e r i i

po odchodu býv. vedoucí pí. M. Krivé do důchodu je již od 20. 4. 1971 novým vedoucím p. Boleslav A R H O Š T ze Znojma. Jeho ochota a dobrý přístup k zákazníkům má i zde dobrý ohlas.

V restauraci a vinárně "U SUCHÉHO ČERTA" je rovněž od podzimu 1970 nové vedení. Po bývalých vedoucích od doby založení, jimiž byli Jan Zilmund, s. Chropovský ze Znojma, s. Flodr ze Šanova a Jos. Čeranděš, ujal se na podzim 1970 vedení této restaurace s plným úspěchem p. Roman T E S A Ř z Jemnice s manželkou Marií, kuchařkou Annou Weidenthalerovou a vrchním číšníkem Vojtěchem Dandou. Po téměř dvouletém působení tohoto nového vedení, zdá se, že i zde Jevišovice trefily na dobré obsazení této restaurace a vinárny, která zvláště v pohostinské službě všem návštěvníkům Jevišovic.

V p r o d e j n ě o b u v i

po odchodu býv. vedoucí Měny Vavrouchové a jejího vystřídání pí. Fryšoncovou z Boja-

novic, vede nyní od 21. ledna t.r. tuto prodejnu pí. Jitka L. D U N O V Á z Rozkoše. I tato vede si tu velmi dobře.

Také nová cukrárna

pod vedením s. Lvy S L E Z Á F O V É, umístěná v domě pobočky Čs.stát.spořitelny na autobusové křižovatce, se již plně zaběhla a získala si stálý okruh zákazníků. V sezóně mezi návštěvníky Jevišovic a mimo sezónu mezi žactvem ZDŠ a zaměstnanci Elektrokovu. I tato prodejna velmi přispěla k uspokojování potřeb všech občanů.

I sezonní kiosky Jednoty

na koupališti se letos pod vedením pí. CH L Á D U O V É plně osvědčil a dobře uspokojil všechny návštěvníky vzornou obsluhou.

Zdá se, že ve většině provozoven Jednoty se kádry vedoucích i zaměstnanců stabilisují, což bude jistě dobrým přínosem pro zákazníky.

red.

Z E Š K O L Y

Po odchodu s. prof. Mlr. Pátka z funkce ředitele ZDŠ, který tuto funkci zde vykonával od 1. září 1973 až do 30.6. 1972 a který nyní učí na ZDŠ ve Znojně, Václavské náměstí, a zřejmě zástupce ředitele, jímž byl až do konce minulého šk. roku s. Jiří Špalek, došlo na naší ZDŠ k některým změnám ve vedení školy i učitel. sboru, které budou jistě naší veřejnost zajímat. Novým ředitelem ZDŠ je od 1.9. 1972 s. Zdeněk B U S T A ze Znojna a zástupkyní ředitele s. Alena Kratochvílová.

Třídními učiteli jsou :

V 1. tř. Jiří Špalek, 2. tř. Marie Čechová z Jiřic, ve 3. tř. Marie Macáková, 4. tř. Marie Nováříková, 5. tř. Božena Špalková, 6. A tř. Jiří Krotký, 7. B tř. Olga Krotká, 7. A tř. Alena Šýkorová z Plavče, 7. B tř. Václav Macák, 8. A tř. Marta Lusková, 8. B tř. Jan Novářík, 9. A tř. Amélie Černá z Vevčic a 9. B tř. Jiřina Knillová. Bez třídnictví jsou Jaromír Adamec ze Znojna a Helena Vítková, zastávající též funkci výchovného poradce / poradce pro volbu povolání/. Vychovatelkou ve šk. družině je Prahomíra Veselá, která je též vedoucí šk. jídelny. Jako správní zaměstnanci jsou : školník Jos. Nezveda, uklízečky Jiř. Nezvedová, Ludmila Holcrová a Anna Lehká, ve škol. jídelně : ved. kuchařka Marie Černá, pomocná Věra Zeiserová. Na škole je posláze ustanovena stálá skupinová vedoucí PO s. Jančurková A., která je zaměstnankyní OV SSJ.

red.

VÝCHOVA MLADÉ GENERACE HUDBOU

Již řadu let organizujeme na naší škole koncerty pro děti, na které zveme prostřednictvím I rajského podniku pro film, koncerty a estrády přední brněnské umělce. Naším zá-

kům se tak dostává příležitosti setkat se s živou hudbou, provozovanou na vysoké profesionální úrovni. Takový bezprostřední styk s hudbou je totiž daleko více citově a umělecky účinnější, než sebehodnotnější hudební pořad v televizi, nehledě již na to, že širší posluchačské veřejnosti není dopřáno poznat krásu umělecky hodnotné hudby, neboť se sama před touto hudbou uzavírá. Z toho důvodu pak i hudební obzor mnohých dětí by zůstal velmi úzký.

Proto se ve škole snažíme seznámit děti s hudbou současnosti i minulosti v celé její šíři a pestrosti slohů a žánrů.

Socialisticky žít neznamena jen naplnit své potřeby materiální, daleko více práce nás ještě čeká v oblasti nadstavby. Proto naše strana stále větší pozornost věnuje a bude věnovat výchově, myšlení člověka a kultuře. Hudba je mocným prostředkem výchovy, proto jsou i koncerty součástí výchovné a vzdělávací práce školy.

11.10. t.r. se u nás konal 1. koncert v tomto škol. roce. Účinkovali Olga Petrová, profesorka Janáčkovy akademie muzických umění, František Sweboda 1. fagotista Státní filharmonie Brno, a Lubomír Ilučar 1. trombonista Státní filharmonie. Umělci seznámili žáky s nástroji /fagot, trombon/ a jejich historií. V programu pro 1.-5. ročník děti vyslechly suitu na motivy oblíbené knihy O. Sekory "Tarda Kravenec". Pořad byl zakončen malou hudební soutěží. Dětem i učitelům se koncert velmi líbil. Žáci 1.-5. roč. v pořadu "Hudebními údobími" slyšeli ukázky z hudby od raného středověku k tancům renesančním, barokním a z doby romantismu 19. století.

Význam těchto koncertů pro děti vynikne tím více, uvědomíme-li si, že značná část mládeže se po ukončení školní docházky z různých příčin již neseťká s hudbou na koncertním podiu. Tak na naší ZDŠ zcela v duchu principů kulturní politiky KSČ všestranně rozvíjíme a zušlechťujeme osobnost mladých lidí a rozšiřujeme jejich obzory.

Václav M a c á k

CVIČENÍ V SOKOLE ZAHÁJENO

TJ Sokol Jevišovice zahájila dne 10.10. opět pravidelná cvičení žactva, mužů a žen. Do cvičení se letos přihlásilo 70 žáků. Oproti min. roku je to o 3 více. Přesto však stále značné procento žáků bohužel nevyužívá možnosti zacvičit si. Věříme, že všichni přihlášení se budou cvičení pravidelně účastňovat, poctivě cvičit a že získají pro cvičení i své kamarády.

Rezvrh cvičení :

Chlapci 1. tř. a děvčata 1. a 2. tř. úterý
14-15 hod. - vede s. J. Špalková

Chlapci : 2.a 3.tř. úterý 15 - 17 hod.
 4.-C.tř. vede s. Jan Špalek
 7.-9.tř. pondělí 17,30-19 h. vede s. J. Štangel
 Děvčata : 3.a 4.tř. pátek 14-15 h. ved. Macáková
 5.-7.tř. pondělí 15,45-17 h. vede s. O. Prokeš
 8.a 9.tř. pátek 15-16 h. vede s. M. Lusková
 Muži a dorostenci cvičí ve čtvrtek od 17
 hod. Ženy a dorostenky cvičí v úterý od 17 h.
 Výbor TJ Sokol

Z NAŠÍ KOPANÉ

Fotbalové mužstvo naší TJ Sokol, hrající již několik let okresní soutěž ve IV. třídě, vede si zvláště v letošním podzimním kole dosti úspěšně. Zasluhu na tom má jednak omlazení mužstva novými hráči, z nichž mnozí se nedávno vrátili z vojny, jednak že vedení fotbalového oddílu se ujal sám předseda TJ s. J. Štangel, který se poctivě stará o zajišťování sestavy mužstva na každý zápas a snaží se mužstvo vést ke kázi a pořádku. Po devíti zápasech podzimního kola jsou Jevišovice v tabulce na 2. místě za Havraníky, mají 13 bodů a skóre 27:12. Jednotlivé zápasy podzimního kola byly sehrány takto: Havraníky-Jevišovice 3:1, Štítary-Jevišovice 1:2, Jevišovice-Dyje 11:0, Hl. Mašůvky-Jevišovice 3:0, Jevišovice - Lesná 1:1, Jevišovice-Vratěnín 5:1, Lančov-Jevišovice 1:2, Jevišovice-Plížkovice 3:2, Ponice-Jevišovice 0:2.

Hlavní kádr mužstva tvoří tyto hráči : brankář Arn. Prokeš, náhradník Fr. Neubauer, obrana : Saša Audy, Stan. Částecký, Mír. Malý, A. Pospíchal, Val. Pospíchal a Jos. Sluka, záloha: Jar. Fouček, Vět. Fukla a Fr. Švarc, útok: Oldř. Fukla, Fr. Mandát, Fr. Prokeš a Ferd. Vyklický. Podle potřeby vypomáhají : inž. Oldř. Fukla, Fr. Pománek, F. Ondroušek, Zdeněk Pavelka, Ant. Zeiser.

Všichni příznivci naší kopané by si jistě přáli, aby si naši fotbalisté udrželi dobrou kondici i dále a aby se jim v jarním kole podařilo dostat se do čela tabulky. Mají pro to dobré podmínky, zvláště proto, že na jaře budou většinu zápasů se soupeři z předních míst tabulky hrát doma.

Tabulka IV.C třídy :

1. Havraníky	9	6	3	0	22:6	15
2. Jevišovice	9	6	1	2	27:12	13
3. Ponice	9	6	1	2	26:13	13
4. Lesná	9	5	2	2	22:14	12
5. Hluboké Mašůvky	9	5	1	3	24:18	11
6. Štítary	9	4	1	4	22:19	9
7. Plížkovice	9	3	1	5	26:17	7
8. Lančov	9	2	1	6	16:26	5
9. Vratěnín	8	1	0	7	9:34	2
10. Dyje	8	0	1	7	5:37	1

Poslední dvě mužstva neměla do uzávěrky ještě sehrán vzájemný 9. zápas. red.

Odp. red. dr. L. Audy, povoleno OIV č. 0004408/523 cr.
 z 27.10. 1972

ROSTOU NOVÍ MISTŘI SPORTU

Klub radistů při ZO Svazarmu Jevišovice již několik let vychovává mladé radiamatory a dosahuje při tom pěkné výsledky při soutěži "Hon na lišku".

Vedoucí klubu s. Fr. Prokeš a jeho zástupce s. Arnošt Prokeš velmi odpovědně přistupují k otázce bezpečnosti a branné výchovy mládeže. Jejich zásluhou vyrůstají i u nás talentovaní radisté, o čemž svědčí následující výčet umístění našich radistů na celostátních přeborech mládeže a dorostu v různých městech naší vlasti :

Teplice : Závodu se zúčastnilo 32 startujících z celé ČSSR. Z našich se umístili : Luboš Hruška 5. místo, Zdeněk Řezáč 8. místo, Ivan Černý 11. místo, Jiří Pátek 13. místo a Vladimír Prokeš 20. místo. Při tomto závodě získal Luboš Hruška II. výkonnostní třídu.
 Jihlava - mistrovství ČSSR : závodu se zúčastnilo 37 startujících I. a II. výkonnostní třídy. Naš Vladimír Prokeš byl 16.

ZO Svazarmu

SKRÝVAČKY

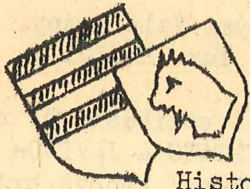
- Hoch rousá se travou.
- V kotlíku vaří kousek masa.
- Na okraj meze zasadili mezník.
- Kozla to rozlobilo a hodil hlavou nazpátek.
- Až do Vranova došel pešky Bohumil.
- Notes Mařík nemá.
- Pod kotlem zatápí strojník.
- Fořem světla lítá muška.
- Počpojízdnou kuchyní hoří oheň a táhne ji koník.
- Posluž mi něčím dobrým, Kačenko !
 V každé větě je skryto jméno brouka.
 Rozluštění skrývaček z min. čísla : 1. střevíc, 2. bota, 3. bačkora, 4. košile, 5. vesta, 6. kabát, 7. kalhoty, 8. zimník, 9. převlečník, 10. florbouk, 11. čepice, 12. beranice, 13. kožich, 14. rukavice.

Všech našich známých luštitelů poslal jsem vám opět svá rozluštění, ale tentokrát jen jediný s. Fr. Meduna z Brna měl rozluštění zcela správně. Ostatním činila potíže hlavně 9. převlečník ! Do dalšího kola opět hodně zdaru a dnešnímu vítězi 3 x zdar !

red. a E.K.

PROGRAM FINA V LISTOPADU

- Utrpení ml. Doháčka čs., več. + 1 Kčs
- Tajemství povnosti sov. bar. odp.
- Příčinu smrti neuvádět jug. bar. več.
- Perri z Velkého lesa USA, bar. več.
- Máš-li svůj domov rád sov. odp. i več.
- Vím, že jsi vrah čs., več. + 1 Kčs
- Veselá parta sov. odp.
- Smůla na patách čs. bar. več. + 1 Kčs
- Král Lear sov. več.
- Rekviem jug. bar., od. i več.
- V zajetí melodie špan. bar. več. + 2 Kčs

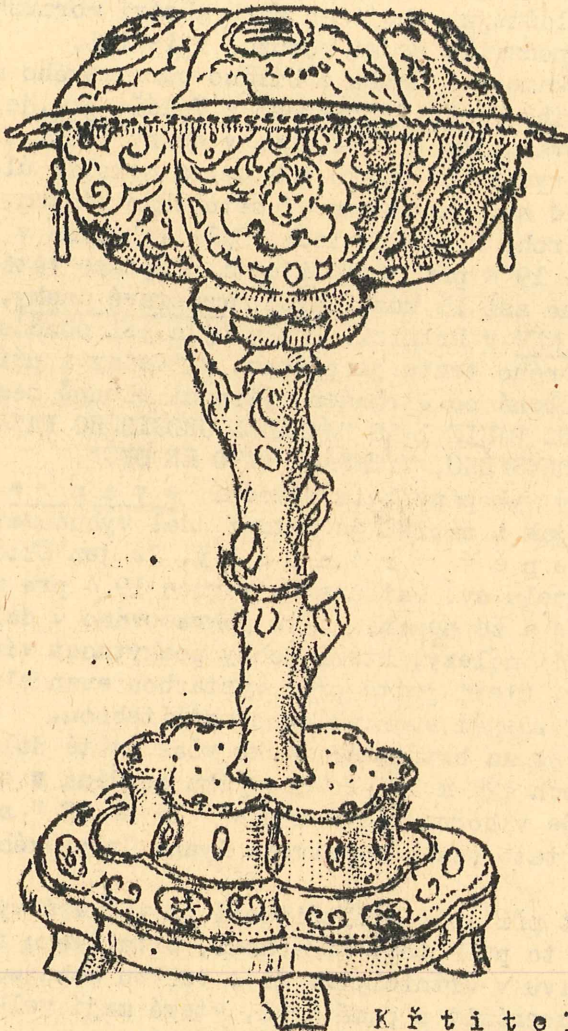
Z HISTORIE JEVIŠOVIC

Ročník 1972
číslo 9/10

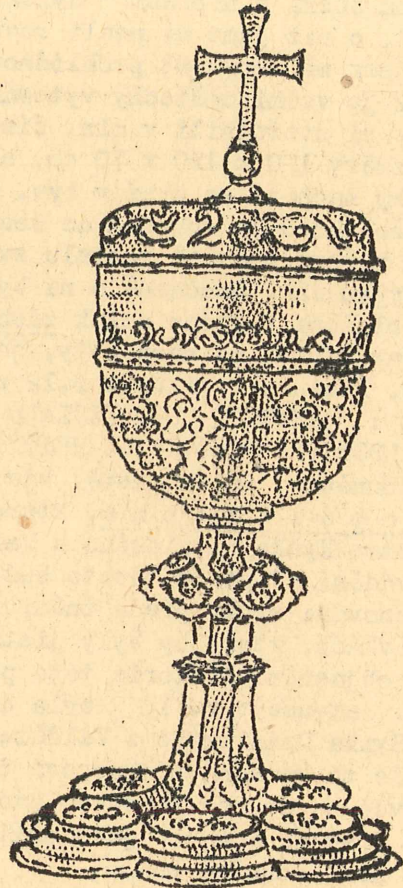
Příloha JN, řídí dr. Ladislav A u d y

Historický vývoj majetkoprávních poměrů bývalého panství Jevišovice

/ 52. pokračování /

K ř t i t e l n i c e

C i b o r i u m

Jak jsme si posledně slíbili, přinášíme v dnešním čísle vyobrazení dvou darů, které věnovala KATEŘINA ZAJÍMAČKA z Kunštátu a Jevišovic spolu se svým manželem Hynkem Brtnickým z Valdštejna brtnickému kostelu. Je to především z mědi bohatě tepaná a zdobená, uvnitř pocínovaná a zvenčí pozlacená křtitelnice /viz obr. vlevo/ a rovněž bohatě tepané a zdobené ciborium /kalich s víkem na hostie / zvenčí pozlacené /viz obr. vpravo/. Oba nádherné dary jsou dosud v plné kráse zachovány a umístěny nyní v brtnickém kostele farním sv. Jakuba Většího, kde též před hlavním oltářem visí překrásně tepaná a bohatě i broušenými kameny zdobená lampa pro věčné světlo, třetí to dar obou uvedených manželů brtnickému kostelu.

Poněvadž všechny tři věci jsou jedinými hlavními hmotnými památkami, které se nám až dodnes, tedy téměř po dobu 400 let, na jevišovickou poslední Kunštátku - KATEŘINU ZAJÍMAČKU - zachovaly a jsou vlastně též vůbec jedinými památkovými předměty na jevišovickou větev pánů z Kunštátu, navštívil jsem dne 21. října 1972 Brtnici, abych si tyto památky prohlédl. Zjistil jsem, že všechny tyto památnosti, jak po Kateřině Zajímačce, tak po jejím manželovi Hynku Brtnickém z Valdštejna jsou zde s velkou pietou a pozorností opatrovány.

Křtitelnice, která je vysoká 116 cm a má šířku nádrže na svěcenou vodu 64 cm, stojí v pravém předním rohu chrámové lodi před presbyteriem a je chráněna dokola železnou mříží. Na horní části kulaté nádrže křtitelnice jsou vytepany tři erby: Kunštátský erb Kateřiny Zajímačky, Erb se 4 lvíčky Hynka Brtnického a třetí erb se zubří hlavou patří

asi pánům z Pernštejna, kteří byli v nějakém příbuzenském svazku s Brtnickými Valdštejny. Ciborium vysoké 42 cm a široké 16 cm je umístěno na hlavním oltáři far. kostela sv. Jakuba Většího ve svatostánku.

Další čtvrtou hmotnou památkou na KATEŘINU ZAJÍMAČKU je kamenná deska velikosti 73 x 47 cm, s nápisem, jak jsme se již minule zmínili "KATEŘINA ZAJÍMAČKA Z KUNŠTÁTŮ A JEVIŠOVIC A NA BRTNICI", která je na délku zazděna ve zdi asi 3/4 m od země na hlavní budově brtnického zámku na dolní straně třetího nádvoří. Pod deskou je umístěn podstavec se sochou lva o velikosti 75 x 35 cm a letopočtem 1593. Pde se na brtnickém zámku nachází ve zdi zazděná kamenná deska s nápisem "Hynek Brtnický z Valdštejna, hejtman markrabství moravského, L. 1581", o níž jsme si psali rovněž minule, nepodařilo se mi bohužel zjistit.

Zato jsem měl možnost prohlédnout si krásnou kamennou desku z bílého carrarského mramoru, na níž je velmi umělecky vytesán relief ležícího Hynka Brtnického z Valdštejna, jejíž obrázek jsme si uveřejnili v min. čísle JN. Mramorová deska s reliefem, v dolní části uražená, má rozměry 180 x 120 x 70 cm, na níž postava rytíře má výšku 105 cm, a několik úlomků této desky nachází se nyní v býv. panském kostele sv. Matouše před brtnickým zámkem, a leží na dlažbě hned za vchodem do kostela v pravém rohu kostelní lodi. Byla vykopána v býv. hospodářské budově naproti kostelu sv. Matouše v r. 1964 při příležitosti adaptace této budovy na sýpku JZD. Současně s ní bylo zde vykopáno asi 15 kusů další mramorové desky, která dnes složena v jeden celek zdobí ohradní síň MNV v Brtnici. Deska byla asi součástí honosného sarkofágu, na němž byly, jak z dále uvedeného textu je patrné, vytesány i příslušné erby. Deska o velikosti 2,12 x 1,18 cm, ozdobená po stranách rytinami sloupů nese tento nápis: "STAVENÍ TOTO ZACZATO A DOJONÁNO LETA PANIE 1-60 NAKLADEM UROZENÉHO PANA ZDENĚA Z VALDŠTEJNA TOHO ČZASU HEJTMANA MARKRABSTVÍ MORAVSKÉHO, VYTESÁNY TYTO ERBY".

Je domněnka, že na místě, kde obě desky byly vykopány byla původní evanĝelicko-lická modlitebna, kteréžto stavení, jak z nápisu je patrné, dále vybudoval v r. 1560 otec Hynka Brtnického z Valdštejna Zdeněk Brtnický. Je jen škoda, že při provádění adaptace těchto budov naproti kostelu sv. Matouše se v roce 1964 pro nutnost vybetonování sýpky přede žnění příliš spěchalo a že nemohlo být pokračováno v dalších vykopávkách, které by byly jistě přinesly další nálezy, které mohly poskytnout více poznatků k objasnění historie této prastaré budovy, která ještě před výstavbou evanĝelického kostela sv. Matouše v r. 1560 byla dozajista první zdejší evanĝelickou modlitebnou.

Na Hynka Brtnického z Valdštejna zachovala se na brtnickém zámku však ještě další upomínka. Je to kamenná pískovcová deska o rozměrech 125 x 175 cm na výšku zazděná v cihelné podezdívce na druhém zámeckém nádvoří, na níž je v horní části nápis "15 HK 88" a dole nápis "H * * A W". Při jaké příležitosti byla tato deska za života Hynka Brtnického zhotovena, není bohužel známo.

Je pro mne velmi milou povinností poděkovat při této příležitosti za veškeré výše uvedené cenné informace dvěma brtnickým občanům a to p. P. Jos. Jeřábkovi, brtnickému faráři, a p. Janu Svobodovi, správci zámeckého archivu v Brtnici, že mi s velkou ochotou a laskavostí umožnili prohlédnout si a podrobně se seznámit s památkami, které mají velký význam k doplnění dějin jevišovických Kunštátů a tím i dějin našich Jevišovic.

Podle sdělení s. Jana Svobody nachází se v brtnickém archivu též jedna z posledních listin naší Kateřiny Zajímačky z Kunštátu a Jevišovic z r. 1601, s jejímž obsahem se podle možnosti v některém z příštích čísel JN rovněž seznámíme.

V posledním pokračování našeho vyprávění jsme se zmínili, že si na závěr dějin jevišovické větve Zajímaček povíme ještě něco o bratru Kateřiny Zajímačky Jiřím II. Zajímači. Jde jen o to, že Jiří II. Zajímač se stal přísedlícím Zemskéhc sněmu moravského a jeho erb se tak dostal do sněmovní síně býv. Zemského sněmu, nepochybně hlavně díky tomu, že jeho švagrem byl právě tehdejší hejtman markrabství moravského Hynek Brtnický z Valdštejna. Tím se v této síni až do dnešních dnů zachoval po Jiřím II. Zajímači jeho tehdejší kunštátský erb, který se tak pro nás stal další jedinou hmotnou památkou na kdysi velmi slavnou kunštátskou větev jevišovických Zajímačů.

Vážení čtenáři!

Vyprávěním o Kateřině Zajímačce jsme skončili mou druhou studii nazvanou "Historický vývoj majetkoprávních poměrů býv. panství Jevišovic" /uveřej. v JN od č. 2/67 do č. 9/10 72 - celkem 53 článků/, kterou spolu s mou první studií "Z husitských dějin Jevišovic" /č. 12/ 1963 - č. 9/1966 - 33 článků/ by bylo možno nazvat též "Dějiny Jevišovic za jevišovických Kunštátů" /od pol. 13. stol. do r. 1601 = 350 let./ Příště si začneme vyprávět "O dějinách Jevišovic po r. 1601", tak jak mi to prameny a získané doklady dovolí. Dr. L. Audy

"To není vůle Václavova, ale dábelská pletička Joštova a Zikmundova", burácí Ješek Sokol. "Je to již té list podvržený, diktovaný Joštem anebo hanebný padělek místra a umělce ve výrobě podvrhů, Zikmundova kanceláře Kašpara Šlika. Zikmund chce rozložit a ochromit před bitvou naše síly".

Hradní hejtman mlčí a dlouho uvažuje. Pozorně zkoumá obsah listu i pečeti. Nakonec klidně praví :

"List je pravý. Náš král patrně ve Vratislavi u Jagiela nepochodil. Ztratil on i jeho rádcové víru v úspěch našeho boje. Ale jeho milost český král nás pověřil úkolem strážit hranici moravské země proti vpádu cizích vetřelců. Bráníme Znojmo. List a rozkaz královský je svatý, ale není možno jej vyplnit, neboť město není obleženo vojsky markrabího Jošta, ale krále uherského a Rakůžana. Těm města ani hradu nevydáme".

Také Vok z Holčetejna má jisté pochybnosti o motivech a skutečné, pravé vůli českého krále :

"Mám není možné za obležení bezpečně zjistit, není-li zase jat, už po třetí. Psal-li list ze svobodné vůle či jako vězeň pod hrubým nátlakem".

Keč Ješka Sokola je odbojná :

"Zajisté chapadla Zikmundova jsou dlouhá, jak vidíme na případu markrabího Pročopa. Ale doufejme, že náš král psal tento list na svobodě. Nicméně tvář a nálada Václavova a jeho rádců je měnivá jako obloha a jako jejich mince. Zítra už možná přijde rozkaz opačný. Mám zde přísluší zkoumat za obležení pravý stav věci. Tvář i tvář zarputilému Zikmundovi sami musíme posoudit, co tady prospívá a škodí zemi i králi, který už dvakrát upadl do cizích osidel nedokázav uhájit vlastní osobní bezpečnost. Je vůči svému věrolomnému bratru a mocichtivému Joštovi důvěřivý jako dítě".

Vůdcové se usmějeji připravit všechno k pozitřejšímu boji. Po peradě pan Vok odjel na Hradiště za mladou chotí, také oba bitovšti odjeli ke svým zbrojným. Hýnek z Kunštátu, Ješek Sokol, Jindřich z Jevišovic a další vydali se pěšky na přehlídku opevnění a stráží.

Bílý proš za kocourí míšek je rybáři velmi vítán. Zaplat pánbůh, na řece je dobře.

"Vizda vede svou lodici vesele po proudu, do opatových vod.

Po levém břehu běží úzká cesta, nad tou je stráž, místy strmí příkrá skaliska. Tam vídal často, jak si ve vodě u křevin hrají a loví tuční tloušťi i štiky. U trsů trávy se rádi slunní kapři.

Chvilí nechal ločku volně unášet proudem. Je tak příjemné trochu se zasnít. Příjemně se sní při splyvání a šumění proudu, při bzucení kmitavého hmyzu. Voda je tak průzračná, že mohl počítati tloušťe i podoustve, jak se rozkošnický protáhnou po dně, čekajíce, až jim štědrý proud přinese potravu k ústům. Vychutnával rozkoš, jaké okouší jen rybář, když za mlčného srpnového jitra ponoří veslc do klidné vody a naslouchá tikání ptáků, probouzejících se v rákosině.

"S rybami, se sluníčkem a se ženskou rozmlouvej vždycky jen sám" - říká Vizda mladým učedníkům v rybářině. - "Nedovedeš-li to, jsi k politování a nevíš, co je radost ze života".

Zvedl se mírný vítr a rozhání poslední závoj mlhy s tváře řeky. Jeho závan rozčeřil vodu v obraz rozkmitaného tekutého skla. Vizdovi nyje srdce nad tou krásou. - Vdo by hledal v tom drsném muži tolik měkké záliby a snivosti ? - Ale opravdu miloval řeku a vdechoval z hluboka a s rozkoší svěží ranní vzduch, který ho lahodně občerstvuje jako dobré víno.

A hle - tamhle na břehu mu vesele kynou známé pradlí, staré i mladé, radostně ho vítají a pozdravují :

" Dobré ráno, Vizdo ! Dej rybu ! "

Znal ty žínky všechny jménem. Hle, to je Káťa, bílá jako mléko, Barbora pyšná na svou hohatou hrud, tam mlsné sestry, Beáta a Dorota, lačné chutných ryb a ještě jiné. Všechny je zná a volá jménem. Zubí se a slibuje :

" Starým pružného tlouště, mladým štičku nebo hbitého linka a Káti, té mladé, bílé holce, svižného

kapříka pro hru a potěšení."

Hledí na ně s misnou mužskou úctou, jak skloněny nad prací vystavují rannímu slunci bílé letce. Rozčesné letní ráno. Slunečko líbá celý svět.

Řeka i člověk dýchají z hluboka. Ale zkušného rybáře taková libezná pohoda neoklame. Hned z rána - z chování němých tvorů, z pohybu ryb i ptáků i z barvy oblohy - Kvizda vybušil blízku bouři a děst. Přijde ještě dnes do večera.

Konečně na příhodném místě, v klidném závětrí Křovina a trsů trávy se strání spustil ke dnu čeřen, který páchne rybinou.

Zde se dobře loví, neboť opatova voda je rybnatá. Kvizda tone v lovcí rozkoši. V kesaru je už parma, něco okounů, dvě podoustvo, ani karas nechybí. Lov probíhá příznivě, ale rybář není ještě zcela spokojen. Ale vida - tady hbitý, okatý lín zasplochal divoce v síti. Na tváři lovice je blažený úsměv:

"Tak vidíš - mrško pozlacené!"

Och - lín je čilá a také chutná ryba! - Za chvíli zase zježený liberní okoun ztrotil v síti, vytážen na vzduch. A zase parma. - Opatovi by želez a zlosti puklo srdce, kdyby viděl, jak čilý Kvizda řádní v jeho řece. - Po chvíli oddechu Kvizda znovu naráčí čeřen u trsů trávy. Ach - konečně! Na dvě čeřeny strašný divoký vír. To kapr uvázl v síti, bije ocasní ploutví i bokem vodu. Tvář Kvizdova je vzrušená štěstím, všecek se vzpružil, když vidí v síti svou rybu. Tento kapr není žádný chroust, ale příhodný kousek, jistě váží dobrých sedm liber. Jazvoda čeřen, jeho zakotvená lodice se nchymá, ale jako na křídlech se vznáší k nebi. I pes Jupiter vřadu radostí ně chvostem zamotá levici, na níž sedí a pozoruje lov. Kvizda ukládá kapra do kesaru. - Jikde by nehledal tolik mrštnosti u tloušťka tak vypaseného. Před chvílí se spokojeně slunil v sítně u břehu, teď už šplouchá v kesaru. Zařádl si v čeřenu, rozvířil příliš vodu, mrška oblá. Uplyne teď drahá doba čekání, než přijde zase jiná ryba.

Kvizda užívá blažené chvíle oddechu.

dobry."

Věk z Holštejna ve dnech libánek zapomínal poněkud na náboženství a pobožné skutky. Ale nyní, kdy je plán bitvy připraven a blíží se rozhodné střetnutí, vyslovil přání, aby duchovenstvo všech far i klášterů v městě bylo požádáno o modlitby ku zdaru věci.

"Nebojte se", praví pan Ješek. "Potměšilí domnívají se už dlouho modlit za vítězství Zikmundovo. Dal jsem je dobře sřežit. Zato všechny cihodné sestry svaté Kléry i Frátiř řehole premonstrátské budou pomáhat modlitbou a posílat vypasené premonstrátské Lučany do horoucích pekel. Máte nenávisť k ryšavému uherškému králi není nepatrná, ale právě tak všichni chudí kníškové i kaplani v městě s radostí by loučké vykoupali v řece. Láška mezi duchovními a naším mezi církevními řády toho času je zoufalá. Mědlo naši minorité ví, že řádová kanonie v Louce přísahala Zikmundovi a Bakušenu. To oni bohaté a pyšné kanonie ani opatu nikdy neodpustí".

Pan Hymek dodal:

"Proto také minorité vypravili dvě desítky ozbrojenců na zdi. Tonaží nám ještě jiné platné služby. Povzbuzují chudý městský lid".

Zatím co volitelé hovořili, vstoupil do síně vojitel hradních drabantů. Slavnostním hlasem oznamuje příchod posla českého krále Václava.

Všichni přítomní vzrušeně povstali a hledí udíveně na sebe:

"Je to možné? Co přináší králův posel? Uří propustili posla českého krále? V tom bude jistě nějaká Zikmundova pleťka!"

Posol předložil hradnímu hejtmanu opravdu list s pečeti královskou. V listě psaném v kralém polským o vojenskou pomoc skročilo neuspěšně. Hezdar donutil jej uzavřítí smír s Joštem. Král uznává státočnost obránců města Znojma, ale žádá královského purkrabního Hynka z Kunštátu, aby neprodlehn vydal město i hrad purkrabínu Joštovi. - Taková je přízich i vůle královská.

Pan Ješek už ničoho nenamlítal. Řekn-li Hynck z Funštátu, že má téměř jistotu, že už celý pěkný holub vrká v jeho krosně. Věděl dobře, že Jevišovic-
ký slvc narně netratí.

Také rotní přišli na hrad a ptají se vojvody :
"Kdy konečně udeříme ?"

Odpovídá :

"Vím dobře, že je hlad a nouze. Ale ještě my vládneme času. Máš den až veli brzy přijde, milí přátelé".

Ale sám je už starostliv a znepokojen. Vidí, že jeho lidu je zapotřebí nejen krmě, ale také činů a vzpruhy. Uhři lezou šanceni ustavičně blíž a dotěrněji k hradbě i branám. Zkušný vojvoda ví, že voják ztrácí bojovné nadšení, není-li úspěchu, ubývá krmě a mncží se vši. - Ale ještě vyčkává.

Konečně ! - Rychlý, čtyřnohý posel, jeho Ostráž, přinesl mu od Měknuby ze Ztraceného mlýna velmi důležitou zprávu. Ta hradního hejtmana záračně vzpružila, všecek okřál. - Ihned dal zavolat všechny milé pány bratry na hrad. Brzy přijeli. Vstupují do velitelské síně Ješek z Lamberka, bitovský Aleš a Lipolt, Vok z Holštejna, Hynkův bratr Jindřich z Jevišovic, Kuryviál a Petratura. Přišli zachmuřeni, s tvářemi ustaranými. Ale hejtman se usmívá dnes vesele. Jeho dobrá míra nakazila všechny příchozí, z jeho tváře vidí, že má pro ně zajisté dobré zvěsti.

Praví potěšen :

"Ůch - znám cenu svých lidí. Máš Měknuba přece jen vyzraje na lišáka Zikmunda. Platně koná svoje dílo. Právě mi poslal po dobrém poslu významnou zprávu : Pozitíí jítrem zaútočí Uher i Rakusan všemi svými silami. To je pro nás zvěst drahocenná. Známe měry útočnickovy a připravíme se, abychom je zkrížili".

Rozvrhl a vyložil podrobně všem jejich úkol i práci pro blížící boj. Jeho plán bitvy proti přesile nepřátel byl odvažný, ale byl všemi přijat. Konečně tedy přišla chvíle činů.

"Jde o to, abychom vývoj bitvy určovali my a nikoliv ten Pípa", pravil Ješek z Lamberka, "plán je

V říčním údolí je pokojno. Tady může rybářovo srdce po chuti rozmlouvat se sluncem, ptáky i rybami. Vřak tamhle ve vinicích na svahu pod vídenskou cestou švitoří hlučně hojna špačka i vrabců, těch rváčů, kteří se neustále pcrou. Na hřebenu střechy osamělého domku vrká pyšně holub.

Ale tam daleko - na pravém břehu - na temeni Kraví hory - je slyšet jakýs podivný vzdálený ryk, také křik vyplašených strak a havranů.

Slunce vystoupilo obloukem vysoko a žhne. Břicho zařukalo, blíží se poledne a bude čas něco pojmít. Kočky už jistě na tarase čekají na hospodáře. Vyhlíží-
jí, kdy a z kterého konce řeky se objeví lodice a muž,

který jim přináší jejich sousto. Také Jupiter, sedící tiše za rybářicím samotářem, začal čenichem třít pánu záda, přemýšleje o nějakém soustu.

Starý Kvizda svlékl už před lovem kazajku, nyní rozhrnul košili a v míšku hledal chléb, sýr a sůl.

Ale svačiny toho dne nebylo. Den neměl skončit tak poklidně, jak slibovalo ráno.

Na pravém břehu Dyje je pás šťavnatě lučiny, zavlažované řekou. Nad loukou je Kraví hora, chudě obrostlá. Tam už dluho se plaší v křovinách s křikem straky. Odtud zaznívá také jakýs lidský křik a dusání - a nyní i sem zřetelně zaznívá ryk vzdáleného boje. Kvizda se obává, že mu Rakusaní pokazí jeho rybářský den. Uvažuje :

"Co zde ti Rakusané a Kumaní chtějí ? Ty přece od ni-cho nic nezádáme a všem přejeme, aby jedli svůj chléb v pokoji. A ten loucký opat má asi dlouhou ruku - když mu ten Zikmund přivedl na nás tolik podivných lidí na koních z dalekých zemí. Hrubě zle si všichni na nás naostřili svá kopí i meče. To asi Vok z Holštejna a jeho jízdní, kteří ráne přebrodili řeku, prohánějí Rakusany i Kumaný a tishnou je z temene hory k Sedlešovicím a Louce. Nad Sedlešovicemi vidím zvedat se hustý dým."

Ale Kvizdovy oči se soustředily na Kraví horu. Ruka s chlebem poklesla. Zapomněl na hlad, na svačinu i na rybolov. Pozoruje pestré víření koní a krysů,

stříbrné blesky kopí i mečů. - "Dnes tu brachu, něco podivného uvidíme", praví k nepokojnému Jupitérovi.

Se svahu Kraví hory žene se k řece jezdec. Vším trupem je sehnut nízko k hlavě koně. Za ním divoce skáčí dva jini, kteří ho ženou. Prchá, chtěl uniknout po břehu k Sedlešovicím a odtud pod splavem se přebrodit k Louce. Ale na jedinou dva další jezdci se vy-nořili z lesíku a zastřelili mu cestu. Soudě podle kroje a koně, nejde tu o Rakušany, ale Kumán jakýs tu běží před jízdnými Věky z Holštejna.

Kvizda pozoruje jezdce a rozvažuje rychle a jasně: "Tak tady je jeden z těch chlapíků hrdlořezů, které sem na nás pozval cihodný opat, abychom svými křivými meči lechtali na hrdle a po chrýzku. Tak tedy vypadejí z blízka. Tu - tento už běží a jistě by už byl rád daleko od našeho města i řeky. - Ujíždí, jak by jej vidlemi do zadku bodal, v ruce přivýměč napříč přes sedlo."

Kumán postřehl překážku a nově nebezpečí, strhl prudce koně k řece a - ten už plove ve vodě.

Potřáskoval se Kvizda a volá:

"Tu máš - čerte! Kumán, Tatar nebo Turek namne dotírá! Bez čapky, prostovlasý, s lebicou cholenou a jen s čupřinou děblovou."

Jezdec cosi nesrozumitelného cizí řečí volá na rybáře.

"Fuš, čertě! - ulekl se Kvizda a vdplivl si do řeky. Obezřetně se připravuje čelit nebezpečí. Reser s rybami uložil do lodky. Zvolna a cpatrně vesluje k jezdcí. Řeka je zde nad splavem hluboká a kde byl vybrán písek, jsou tůně. Kůň se hluboko noří pod jezdecem, jen hlava z vody vyčnívá."

Kvizda ví, jak zacházet s lodicí. Najednou člun skočil - jako po skle - přímo k jezdcí. Kvizda zvedá hák. Kumán po něm napřahuje pravicí, domnívá se, že mu její rybář podává na zachránu. Ale ten skočil po Kumánu jako hbitá a dřevá štika po hrouzku a téžkým hákem udeřil vši silou po celé lebi. Kůň se ulekl a zabnul prudce bokem do prava. Jezdec se zakymácel

B I T V A

Už plných pět týdnů trvá obležení města.

Jako pomatoní zatracenci se ploužili lidé mezi domy a po hradním nádvorí. Nadarmo marnili časem, předeávajíce před vyschlými kašnami, čekající na šťastnou chvíli, kdy v nich zašplouchá zase živá voda. Hlad krákorál po rynku i na ulici, plížil se drze do příbytků a usedal za prázdny stoly.

Obroku pro koně se nedostává, přestací sotva na týden. Zítřejí dostanou poslední seno. Už nyní říčí, dupou kopyty, otáčejí chtivě hlavy, když krmíč vstupuje do stáje.

Turvyiál, podnikní, večera slzel, když odcházel ze stáje a desítky očí lačných zvířat jej smutně provázely.

"Zítřejí, miláčkové, budete vyťahovat ze žebříků poslední sousto sena."

Ješek z lamberka, který je úderník každým coulem, divoce kleje. Stěžuje si hradnímu hejtmanu:

"Jaký je to život tady? Řemeny si chlapci utahují kolem břicha každý den o půl pídě, žaludek nám vraštil, krev vodnatí a morek v kostech vysýchá. Nemohu se už dívat, pane bratře, jak ty mrchy kumánské pijí naše moravské víno leže a přímo ze sudů. Všechny vínné sklapy od Tnánic, Šatova až do Duna jovic vyplenili. Kusíme imnet veškorou silou, se vším lidem vyráží a bit úhry i Rakušany, noma jí-li tady zahynout všichni naši lidé i koně hladem, žízni i nudou."

"Jusíme mít ještě jeden či dva dny strpení", pane bratře. Ale brzy si pro své víno i jiné ještě potřebnější věci půjdeme, toho držím už takřka jistotu", uklidňoval bojovného druhá hejtmán.

Když jí vyprávěl, ovšem barvitě a s hojnou nadšátkou, jak se na řece potýral s divokým kuménem, jak ho po dlouhém boji hroznou ranou háku do vody složil, byly její oči plny vlahého lesku a ženského obdivu. Stál před ní schromlý a promáčen jako vodník, ale v tu chvíli vyrostl v ženských očích v obra kouzelníka, který dovedl otevřít tajemnou bránu pokladů a k tomu ještě zabil saň, která je hlídala. Teprve dnes objevila, že její starý a chromý kvižda není jen lovec plachých ryb, ale znamenitý a chrabrá bobačyr.

Ale bohužel, ženský obdiv a společnosti nemájí znaku věčnosti. Než usnula, několikrát na posteli spočítala všechny užítky podivného kviždova lovu. Ušnula teprve po půlnoci. Do rána první radost vyprchala a do hlavy se vloudily pochybnosti. Když sypala k snídání zrní slepicím, vyklouzlo z jejích úst povzdechnutí :

"Nevím, nevím, milé slepičky, jak to všechno s těmi penězi dopadne. Příhodné věci, také groše i denáry přinesl hospodář. Ale peníze nejsou všechny. Tu ostruhu neměl domů nosit ! Ostruha, právě jako nalezený hřeb, nepřináší člověku žádného štěstí. Zato podkovu, která znamená jisté štěstí, tam u řeky koňá ponechal. Inu - kvižda byl vždycky mdlého rozu. Jeho mužská leb je sic tvrdá, ale děravá".

ooooo000oooo

v sadle a spadl jako mých jablek de vody. Ale čertim křepitem uvázl asi v třmeni a rozvichřený hřebec ho vleče proudem, říče a frkaje. Nic není teď z jezdeck vidět, jen voda víří po boku koně. Ale asi dva sáhy od břehu se přece jen bezvládné tělo od tmeňau odpoutalo a klesá ke dnu.

Čtyři jezdcí z pravého břehu sledují kumána i rybářovo počínání.

"Hej - ho-ho ! Buď pozdraven, starý ! Tvá rána dobře sedí !" , volají hlučně se smějící.

Potom odcválali k jihu po své práci; ponechávajíce kumána rybářově blahovůli.

Dlouho loví kvižda hákem v tůni. Zapotíl se hrubě při tom díle. Fonečně se objevila čertí hlava nad vodou. Ryhář chvílku přemýšlí, zda by zajatce neměl svázat do kozelce a přivést do města živého. To by se kateřina divila, jakého ji přivedl do domu Turka za sluhu. Ale hned zamítl ten nápad. Kdo by se s čertem zlobil a jej hlídal !

Napojeného kumána zvedl na lodici, odpoutal mu pás, kynžál i meč, svlékl jej do naha a sezul z bot ozdobených stříbrnými ostruhami. Usoudiv, že chlap páchno špinou jako kozel, hodil jej do vody, aby se v čisté říčné vodě vykoupal, přidržev ještě hlavu za čupřinu pod vodou v proudu. Ať se pořádně očistí a dosyta napije. " Dyjská voda prokletému Turkovi je moc dobrá ", broukal si při této práci.

Osedlaný kůň bez pána zůstal stát na břehu pod skalnatým srázem. Zprvu znepokojen se leká, potom počal spásat trávu, pokud udílo dovolilo. Dalo kviždovi dosti kručného úsilí, než se mohl přiblížit zvířeti a odříznout od sedla vak i stříbrné třmeny. Všechno odnesl na lodici. Neodolal, aby neprohlédl kořist. Ve vaku našel mnoho příhodných věcí, také objemný míšek, řádně nabitý stříbrnými denáry.

Mle peníze, líbezná peníze, mnoho peněz. Co živ tolik stříbra neviděl. Za vojny peníze rychle mění vlastníku, dle toho, jak se střídá štěstí válečné. Předevčírem se z nich těšil ně-terý žid nebo křesťan, včera kumán. Dnes jsou zas v ruce poutivého křesťana.

Šroda toho statného hřebece i sedla. Ale divoký
oř nedal se ovládnout ruce cizí a neumělo. Půň je
stepní divoch, bi je kopyty jako Perun hromem. Však-
se nějdo užme tak sličného zvířete. Nyní také od Lou-
ky a vídeňské cesty sem zaléhá ryk divoké bitvy a
kvizda usoudil, že tu bude možná brzy nebezpečno.
Však si prohlédne val ještě zevrubně doma.

Zatím co byl zaměstnan fumárem a jeho koněm,
snesla se nad řekou i městem prudká bouře s lijavcem.
Ale rybář se jí neznepokojil a volně vesloval proti
proudu. Neboť rybář je mudrc, uvykl pokorně příjma-
ti všechny dary z dlaně přírody. Bouri i dešť právě
jako libezný čas. V dobré míře vesluje a člení proud
ke svému chatrnému hřadlu na podyjské sfále, jésaje
v duchu nad trofejí. Odvězí z lovu nejen rybu, ale
také české i uherské denáry, vzácný opesek, kynžál,
čat, ostruby, třmeny i vak. Nevěděl, že toho dne pan
Vok z Holštejna na Kraví hoře zle porubal a homil
Rakušany i houfec lehtë jízdy kumánské a že jezdec,
jenž padl do jeho poctivých rukou, byl vůdce kumánů.

Fozoroval ostrážité okolí. Ale tady kolem Sta-
rého hřsta v podhradí není stopy po boji, zde vláda-
ne pokoj a zdánlivé bezpečí. Je vidět, že hradi
nejman pevně drží Uhry i Rakušany na uzdě. Ale pře-
co jen přidal tlak veslům. Nechce být přivážen ke
kobylnému ohonu a putovat za konšým zndřem do uher-
ské země, laby štěstí bitvy přece jen se převrhlo.

Nebesíé blesky, čepějící sírou, byly zatím vy-
stříhány hromovým burácením a jádro bouře se přehna-
lo přes Příměttice k východu.

Kvizda je zvědav, co čeká jeho prostořeká Ka-
teřina, která nejdnou ho častovala posměchem pro
jeho nicotné úlovky - až uvidí vak, pás, kynžál i
míšek těhotný stříbrem. Ale přece jen nedolal své
lovčí zvědavosti a zajel ještě s lodicí ke svým udi-
cím pod horním splavem. Ty s různou návnadou sply-
vají tam od věrejšího dne na žiněm vlasu pod vod-
ními proudy. Tam příplouvají za znojných letních
dnů veliké ryby nelokát se proudivé a provzdušené
vody. Znašoný rybář ví také, že za bouře rády štky

berou. Opravdu vytáhl z proudu dva hrubé kusy, velmi
příhodné.

Ráděné promočen lijavcem, vesluje konečně ke své-
mu přístavu, k milé Kateřině.
Tam, kde ráno předtí máčnaly košile, bylo vy-
smečeno, jen dvě stařeny vydržely za čeště, konají-
ce svoji práci. Všechny mladší utekly ještě před po-
lednem, jak na sv. Mikuláši uslyšely bítí poplašný
zvon.

Kvizda, promočený do poslední nití, přece jen
zažertoval se stařenami :

"Buďte zdrávy, moje sive holubice, děvůčky milé!
Jak se daří dílo ? Ale nevidím tu světlých očí,
mlčnou řádu ani bilokolenatou Barboru ! A kde díl
moje usměvavá Beáta a Dorla ? Tam se všechny poděly?"
"Nečekaly, nevěrnice, na tvou rybu, spěchaly se
ustrojít, aby uvítaly Rakušany a Uhry, až vtrhnou do
města. Vy dvě nespěcháme, nás jistě nebudou postráhá-
t. - A jaký byl úlovek ? Jak přálo štěstí ?"

"Dal nám pámbůh štěstí při tom mokrym dešti",
odpovídal vesele.
Hodil jim s knížecí blahovůlí asi tucet okounů
i podoustev, ponechávaje lína, štky i kapra ve svém
keseru.

Potom zavesloval k břehu a nebdaje hranečníků
Louky, přivázal plavidlo ve vodě zapovězené. Vleka
kořist, šplhal pomalu na břáhu.
Ille - na prahu chaty stojí Kateřina. Zlostně jej
vynlíží žena křikava a buble :

" Zase jsi deštěm napojen jako hasstrman. Ty sta-
rý blázne jistě se nachladíš, ulehneš na lože a za-
choříš a já ti budu musít sloužit obklady i líky. Ne-
stojí těch několik bídných rybiček za všechny útrapy,
jaké mne čekají !"

Ale Kvizda důstojně a mnohoznačně mlčí. Zastaví
brzy bublavý proud řečí z její huby. - Hodil jí k no-
hám vak i všechny trofeje, do rukou vložil míšek, v
němž zvoní jasnou řečí pravé stříbro. Kateřina oněmě-
la a vypoullila obě oči, právě jako podoustev, lapená
na háku.